

Virkeligheden kunde forsvare Kjøbenhavn som Fæstning lige overfor en angribende Magt. Den ærede Krigsminister — jeg tør ikke sige: han lader, som han tror, altsaa han tror derpaa. Han siger, vi kunne gjøre det, og spørge vi ham, hvorledes han kan tro det — der er jo som bekendt ingen Fæstning, der kan holde sig i og for sig i længere Tid, altsaa heller ingen Mulighed for en Fæstning, som samtidig omslutter en Hovedstad, hvorved den bliver meget sværere at forsvare end en hvilkensomhelst anden mindre Fæstning — henviser han os til Karl Gustav. Han har beleiret Kjøbenhavn, altsaa for godt og vel 200 Aar siden. Se, det er det eneste Bevis for, at man kan holde Kjøbenhavn. Jeg veed ikke, om de Herrer tillægge det nogen Bægt, jeg kan ikke en Gang tro, at den ærede Minister selv tillægger det, som stete her for et Par Hundrede Aar siden under ganske andre Forhold, nogenomhelst Bægt, at han vil bruge det som virkelig veieende Motiv, naar det gjælder om at befæste Kjøbenhavn. For mig staar Sagen saaledes, at jeg ikke kan forstaa rettere, end at strategisk have vi ikke det Mindste med det at gjøre. Hvorledes de ville indrette deres Fæstning interesserer mig ikke, og jeg faar heller ikke gennem Lovforslaget nogen Kundskab derom. Finantsielt er det vor Ruin; det tror jeg, jeg har beviist gennem Tal. Jeg haaber at faae Oplysning om, hvor man tager Pengene dertil. Jeg gjør opmærksom paa, at Ministeren har sagt, at Kjøbenhavns Befæstning var et Led i et System. Det kunde nemlig slet ikke nytte at tro, hvad Mange maasse troede; at vi vare færdige, naar vi havde faaet dette. Nei, saa kom der andre Krav; baade Landsthingets Afstemning og Ministerens Tale viste, at det er Meningen at forlange ikke saa Lidt til, og ikke lade sig nøie med enkelte Ting, men tage det Altsammen med; havde vi en Gang faaet det, som her er Tale om, saa var der mange andre Ting, der vare ligesaa gode, en Befæstning af Aggersø Sund, et Fort i Sjælland og mange andre Ting. Hvis vi altsaa bevilge det, der nu er Spørgsmaal om, have vi derved affaaet os fra at gjøre noget omhelst andet Reformarbejde. Det synes jeg, til syvende og sidst er det, som det kommer an paa. Nu staa vi saaledes truede: Landbruget er truet, og nyere Oplevelser have truet det endnu mere, den økonomiske Situation er saa slet som ikke i mange Aar, og dog er der ikke gjort et eneste Skridt paa Reformernes Veie. Det er derfor, vi ere gaaede ind paa den Forhandling, der nu finder Sted. Og hvorfor ere vi det? Fordi

Stemningen var saa stærk i Landet for at faae Landets Benge anvendt til noget Nyttigt, at vi ikke bovede at forlange den politiske Strid eller ikke vilde det længere, hvorledes jeg nu skal udtrykke det. Jeg yttrede for nogen Tid siden nogle Ord, der ere blevne misforstaaede, om, at det glædede mig, at den ærede Ordfører havde anført, at det parlamentariske Krav var opgivet. Deri har man lagt den Betydning, at jeg skulde være glad ved, at vi ikke her i Landet kunde føre den parlamentariske Strid igennem. Der hører virkelig en meget vild Villie til, eller man maa kende mig meget daarlig, hvis man troer, at jeg i og for sig skulde føle nogenomhelst Glæde derved, et Menneſte, der i mange Aar har onstet og kæmpet stærkt nok for, at gennemføre Parlamentarismen. Men noget Andet er det at sige, at det er bedst at faae aabne Udtalelser, og sige, at jeg er glad ved, at Venstres Ordfører aabent siger, at det er ikke det, vi staa om her, men om Reformen. Hvis det nu er saa, og hvis Forhandlingen kun er af den Betydning, at vi ville komme til Reformen, saa ved jeg ikke, hvad det skal nytte, at Ministeriet forelægger — og ikke andet end forelægger — os en Række af militære Forslag, der ved deres Indhold og deres hele politiske Karakter ødelægge, umuliggjøre os ethvert virkeligt Reformarbejde her i Landet.

Formanden (Høgsbros): Det ærede Medlem anførte en Yttring af en æret Landsthingsmand, og paa den Maade, han anførte den, kan jeg Intet have at indvende derimod; men naar han nærmere betegnede ham og endog nævnedes ham med Navn, maa jeg erindre om, at ligesom det er foreſkrevet ikke at nævne Medlemmer her i Thinget ved Navn, er det ogsaa en vedtaget Skik, at man ikke nævner Medlemmer af det andet Thing ved Navn.

Jeg skal hermed standse, da der endnu er indtegnet 5 Talere.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1 og Dagsordenen er da:

1) Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om en overordentlig Bevilling til Landbefæstninger.

2) Første Behandling af:

Forslag til Lov om en overordentlig Bevilling til en Udvidelse af Kjøbenhavns Søbefæstning.